

Św. Josemaría Escrivá

Założyciel Opus Dei

Wejście - Św. Josemaría - Przesłanie - Czy świętość jest dla mnie?

Czy świętość jest dla mnie?

24.6.2014

"W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem, z miłości." (List do Efezjan 1,4)

Wszystko z miłości

"Wszystko z miłości! Oto droga świętości, szczęścia.

Z taką postawą podejmuj wszystkie swoje działania intelektualne, najwznioślejsze sprawy ducha i rzeczy najbardziej przyziemne, które wszyscy koniecznie musimy wypełniać, a będziesz żyć w radości i w pokoju."

Kuźnia, 725

"Świętość osobista nie jest czczą abstrakcją, lecz konkretną - boską i ludzką - rzeczywistością, która przejawia się stale w codziennych uczynkach miłości."

Kuźnia, 440

"Popatrz, jest tylu mężczyzn i tyle kobiet na świecie, a żadnego z nich Nauczyciel nie przestaje wzywać.

Wzywa ich do życia chrześcijańskiego, do życia w świętości, do życia w wybraństwie, do życia wiecznego."

Kuźnia, 13

"Dziś modliłem się znowu pełen ufności, prosząc: Panie, niechaj nie dręczą nas nasze dawne, już wybaczone upadki, ani też możliwość przyszłych; obyśmy przedstawiali Ci nasze pragnienia świętości i apostołstwa, które pulsują jak rozżarzone węgle pod popiołem pozornego chłodu..."

- Panie, wiem że nas słuchasz. Powiedz Mu to także ty."

Kuźnia, 426

Z radością życia

"Świętość posiada giętkość rozluźnionych mięśni. Ten, co chce być świętym, potrafi tak się rozluźnić, że podczas gdy czyni coś, co go umartwia, pomija - jeśli

tylko nie obraża to Boga - co innego, co również wiele go kosztuje, i dziękuje Panu za taki komfort. Gdybyśmy jako chrześcijanie postępowali inaczej, stalibyśmy się sztywni, bez życia, jak kukły.

Świętość nie ma sztywności kartonu: umie się uśmiechać, ustępować, czekać. Jest życiem - życiem nadprzyrodzonym."

Kuźnia, 156

"Podziwiał dobroć naszego Ojca Boga: czyż nie napętnia cię radością pewność, że twój dom, twoja rodzina, twój kraj - które kochasz do szaleństwa - stanowią materię do uświęcenia?"

Kuźnia, 689

"Uświęcanie własnej pracy nie jest jakąś chimera, ale posłannictwem każdego chrześcijanina: twoim i moim.

— W ten sposób ujął to pewien tokarz, który powiedział: "Napętnia mnie szczęściem ta pewność, że kierując tokarką i śpiewając, śpiewając dużo — wewnątrz i na zewnątrz — mogę stać się świętym: jakże dobry jest nasz Bóg!"

Bruzda, 517

"Trzeba się ruszać, synowie moi, trzeba działać! Z odwagą, energią i radością życia, ponieważ miłość daleka jest od lęku (por. 1 J 4, 18). Musicie unikać zarówno brawury kogoś, komu wszystko wydaje się proste, bo polega wyłącznie na własnych siłach, jak i załęknięcia kogoś, kto dostrzega wyłącznie trudności nie do pokonania, który jest przekonany, że nie ma siły w ogóle.

Nie zapominajcie jednak, że gdy jest pragnienie, wszystko wyjdzie: *Deus non denegat gratiam*, Bóg nie odmawia Swojej pomocy temu, kto czyni wszystko, co w jego mocy."

List 6-V-1945, nr 44

"Więcej uzyskuje ten, kto naprzykrza się z bliska... Dlatego zbliż się do Boga: staraj się być świętym."

Bruzda, 648

I co z wadami, upadkami, grzechy?

"Świętość polega na walce, na świadomości, że mamy wady, i na bohaterskich wysiłkach, by je zwalczać.

- Świętość - podkreślam - polega na zwalczaniu tych wad..., lecz umrzemy z nimi, gdyż inaczej, jak ci już powiedziałem, byłibyśmy pyszałkami."

Kuźnia, 312

" 'Ojciec powiedział mi, że mogę zostać "drugim" świętym Augustynem, mimo swojej przeszłości. Nie wątpię w to, i dzisiaj bardziej niż wczoraj chcę spróbować'. Ale musisz zerwać z grzechem mężnie i radykalnie, jak święty biskup z Hippony."
Bruzda, 838

"Świętość polega właśnie na tym: na walce o swoją wierność za życia i na ochoczym przyjęciu Woli Bożej w godzinie śmierci."
Kuźnia, 990

"Świętość osiąga się z pomocą Ducha Świętego - który przybywa, by zamieszkać w naszych duszach - przy pomocy łaski otrzymywanej w sakramentach i dzięki ciągłej, ascetycznej walce.

Synu mój, nie czynmy sobie złudzeń: ty i ja - będę to powtarzał niezmordowanie - będziemy musieli zawsze walczyć, zawsze aż do końca naszego życia. W ten sposób będziemy kochać pokój i będziemy nieść pokój, i otrzymamy nagrodę wieczną."

Kuźnia, 429

"W twoim życiu są dwie rzeczy, które do siebie nie pasują: rozum i uczucie.

Rozum — oświecony wiarą — wyraźnie pokazuje ci nie tylko drogę, lecz także różnicę między heroicznym a głupim sposobem jej przebycia. Przede wszystkim, stawia cię w obliczu wielkości i boskiej piękności zadań, które Trójca Święta złożyła w nasze ręce.

Uczucie natomiast przywiązuje cię do tego wszystkiego, czym gardzisz, nawet gdy to uważasz za godne pogardy. Wydaje się, jak gdyby tysiąc drobiazgów czekało na każdą sposobność i natychmiast kiedy — z powodu zmęczenia fizycznego lub utraty woli nadprzyrodzonej — twoja biedna wola słabnie, drobiazgi te zbiegają się i ożywają w twojej wyobraźni, aż utworzą górę, która cię przygniata i zniechęca: trudności w pracy; ciężar posłuszeństwa; brak środków; złudzenie beztrudnego życia; małe i wielkie odstręczające pokusy; nagłe ataki czułościowości; zmęczenie; gorzki smak przeciętności duchowej... I często również strach: strach, ponieważ wiesz, że Bóg chce, byś był świętym, a nim nie jesteś.

Pozwól, że powiem ci z całą surowością: Masz nadmiar "powodów", żeby się odwracać wstecz, i brakuje ci odwagi, by odpowiedzieć na łaskę, której On ci używa, ponieważ powołał cię, abyś był drugim Chrystusem, *ipse Christus!* — samym Chrystusem. Zapomniałeś o upomnieniu, które Pan dał Apostołowi: "Wystarczy ci mojej łaski!". Słowa te są rękojmią tego, że jeżeli chcesz, to potrafisz."

Bruzda, 166

"Tyle świętości w tobie będzie, ile umartwienia podjętego z miłości."

Kuźnia, 1025

Świętość i praca

"Praca zawodowa - również praca w domu jest zawodem pierwszej kategorii - świadczy o godności istoty ludzkiej, jest okazją do rozwijania własnej osobowości; węzłem łączącym z innymi; źródłem dochodów; środkiem przyczyniania się do poprawy społeczeństwa, w którym żyjemy, do wspierania postępu całej ludzkości...

- Dla chrześcijanina te perspektywy stają się jeszcze głębsze i szersze, gdyż praca - którą przyjął na siebie Chrystus jako rzeczywistość odkupioną i odkupieńczą - zamienia się w środek i w drogę do świętości, w konkretne zadanie, które mamy uświęcać i które nas uświęca."

Kuźnia, 702

"Świętość nie polega na wzniosłych zajęciach. - Ona polega na walce o to, by twoje życie nadprzyrodzone nie zgasło; byś pozwolił wypalić się do reszty służąc Bogu na ostatnim miejscu..., lub też pierwszym: gdziekolwiek Pan cię wezwie."

Kuźnia, 61

"Zapewniłeś mnie, że chcesz walczyć bez ustanku. A teraz przychodzisz do mnie z podciętymi skrzydłami.

Popatrz, nawet po ludzku, nie wypada, aby ci dawano wszystko gotowe, bez przeszkód. Coś — dużo! — sam z siebie musisz uczynić. Jakże inaczej staniesz się świętym?"

Bruzda, 113

"Kiedy głoszę, że mamy stać się dywanem, po którym inni będą miękko stąpać, nie mam zamiaru powiedzieć tylko pięknych słów: to musi być rzeczywistością! - Jest to trudne, jak trudna jest świętość; lecz jest łatwe, bo - podkreślam - świętość dostępna jest dla każdego."

Kuźnia, 562